

τάρουν, λαουδάρουν, ἀπροβάρουν καὶ ρατιφικάρουν, ὥσπερ δεύτερη καὶ τρίτη, ρεφουδάροντας τὸ μπενεφίτζιο καὶ κάθε πάρτε καὶ νόμον κοντράριον τῆς παρούσης καὶ εἰς τὸ παρὸν ἔλαβαν τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια Θεodorῆς καὶ Προκόπης, οἱ πούλητᾶδες, ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννη Μακρῆ, τὸν ἀγοραστήν, εἰς τόσα μετρητὰ τὰ ἄνωθεν δουκᾶτα ἀσημένια διακόσια, Νο 200, τιμὴ τῶν ἄνωθεν ὑποστατικοῦ καὶ ἔλαιων ὡς ἄνωθεν, μὲ τὰ ὅποια κράζονται πληρωμένοι καὶ εὐχαριστημένοι στάντε, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστησιν, ἐγδύονται ἀπὸ τὴν σήμερον ἀπὸ τὸ ἀττουᾶλ καὶ κορποράλ ποσσέσο τῶν ἄνωθεν ἀμπελίων ἀξιναρίων δέκα καὶ κάρτο, ὅσο εἶναι καὶ βρίσκεται καὶ ἑλιές καὶ δίδουν το τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστοῦ κληρονόμων καὶ διαδόχων του νὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται, ὑπόσχοντας τὰ ἑτερά τους καλὰ, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, καὶ σωματικῶς ὁμοῦ καὶ ἰνσόλιδουμ, κληρονόμων καὶ διαδόχων του διὰ τὸ μαντενιμέντο τῆς παρούσης καὶ σολεβάρουν τὸν ἀγοραστήν καὶ κληρονόμους διαδόχους του ἀπὸ κάθε ἐναντιότητος, ἔξοδον, ἰντερέσσα καὶ μεγιοραμέντα καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἄνωθεν σοῦμμα τὰ δουκᾶτα, Νο 200, ὅπου εἰς τὸν καιρὸν ἔλαβαν, ὡς ἄνωθεν, καὶ διὰ πρωύτερη καουζιὸν τοῦ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννη τοῦ ἀγοραστῆ μπαίνουν πιέτζιοι ἢ παροῦσα. Καὶ ἔτσι εὐχαριστημένη κυράτσα Καλίτσα, ἀδελφὴ τῶν ἄνωθεν πούλητᾶδων καὶ κυράτσα Ἄννα θυγατέρα καὶ ἀνεψιὰ ρισπεττίβε τῶν αὐτῶν πούλητᾶδων, ὁμοῦ καὶ ἰνσόλιδουμ μὲ τοὺς ἄνωθεν ἀδελφούς, μάρμπα καὶ πατέρα ρισπεττίβα, ὑπόσχονται τὰ καλὰ τους, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, καὶ σωματικῶς διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ κάθε ἐναντιότητα ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ τὴν ἄνωθεν σοῦμμα. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένα τὰ μέρη καὶ βεβαιώνουν εἰς μαρτυρίας.

† Νικολὸς Φαρακλὸς κριτής.

† Δημήτρις Ρωμανὸς κριτής.

† Μιχαὴλ ἱερ. ὁ Μπαρτζὸς μαρτυρῶ καὶ ὑπογράφω διὰ ὄνομα τῆς κυράτσας Καλίτσας παρακαλεστὸς ἀπὸ τὴν ἄνωθεν.

† Ἀνδρέας ἱερ. ὁ Νομικὸς μαρτυρῶ καὶ ἀπογράφω διὰ τὴν ἄνωθεν κυράτσα Ἄννα, ἔτσι παρακαλεστὸς ἀπὸ τὴν αὐτήν.

† Προκόπης Νίκλος βεβαιώνω.

† Θεodorῆς Νίκλος βεβαιώνω.

68.

Συμβιβασμὸς τῆς 30 Νοεμβρίου 1709. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 8 σ. 77).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1709 Νοεμβρίου ὕστερη, ἐνεφανίστησαν ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων παρόντες καὶ σωματικῶς ἀπὸ ἕνα μέρος ὁ πατὴρ Γιάννης Νίκλος καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ πατὴρ Γεώργιος Κοντόσταβλος, ὁ

κουνιάδος του, τὰ ὁποῖα μέρη ἐσυμφώνησαν ὡς κάτωθεν. Τρέχει κρίσι ἀνάμεσό τους στὸ κριτήριο τῶν ἀρχόντων¹⁾ καὶ κριτάδων ἀπάνου εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ἰντέρδιττου, ὅπου ἐπρεζεντάρισε ὁ ἄνωθεν Γιάννης στὰς 28 τοῦ παρόντος ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ σ(ινιὸρ) Γιώργου μὲ τὴν ὁποίαν γυρεύει τὸ κόψιμον τῆς γραφῆς τῆς νοδαρικῆς, ὅπου ἔγινε στὰς 7 Ὀκτωβρίου ἀπερασμένου, ἀναμέσον τῶν αὐτῶν Γιώργου καὶ σ(ινιὸρ) Νικολοῦ Φαρακλοῦ, κουμέσσοι τοῦ αὐτοῦ πατρὸν Γιάννη καὶ ὡς καλύτερα φαίνεται εἰς τὰς αὐτὰς γραφεὶς εἰς τὰς ὁποῖες καὶ τὰ ἐξῆς: Καὶ θέλοντας, εἰρηνικῶ τῷ τρόπῳ, καὶ ὡς καλοὶ ἐδικοὶ ὅπου εἶναι, νὰ δώσουν τέλος εἰς τὰς αὐτὰς διαφορὰς ἦρθαν εἰς τὴν παροῦσαν συμφωνίαν τρανσατζιὸν καὶ παντοτινὴν σιωπὴν, ἥ ὁποία θέλουν νὰ ἔχη τὸ στέρεόν της εἰς τοὺς αἰῶνας, ἡγουν ὁ αὐτὸς πατρὸν Γιώργος διὰ κάθε πρετενσιόν, ὅπου ἔχει καὶ ἐμπόρειε νὰ ἔχη, ἐναντίον τοῦ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννη διὰ τὰς αἰτίες ὅπου διαλαμβάνονται τόσον εἰς τὴν ἄνωθεν γραφὴν, τὴν νοδαρικὴν, στὰ ἄτη μου, ὥσάν καὶ εἰς τὴν ἄνωθεν γραφὴν τοῦ ἰντερδίττου, δίδει καὶ ἐρφετιβαμέντε ἐμπορσάρει τοῦ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννη, τώρα εἰς τὸ παρὸν κατέμπροσθέν μου καὶ μαρτύρων, τζεγκνία χρυσᾶ τρία, Νο 3, καὶ τοῦ ἀφίνει καὶ τὴν οὐτιλιτὰ τῆς βαρκὸς τοῦ κβάρτου μερτικοῦ καὶ κβάρτου μερτικὸ τοῦ βλησιδίου τῶν δύο βιάγγων ὅπου ἔκαμε, μὲ τὰ ὁποῖα ρεστάρει πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος ὁ αὐτὸς Νίκλος εἰς κάθε καὶ ἐκάστην πρετινσιὸν νιοῦνα ἐτζεττουάδα, ὅπου ἔχει καὶ ἐμπόρειε νὰ ἔχη κόντρο τοῦ αὐτοῦ μ(ισσέ)ρ Γιώργου, ὁμοίως καὶ ὁ αὐτὸς μ(ισσέ)ρ Γιώργος δὲν ἔχει καμμίαν ἄλλην πρετενσιὸν ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ σ(ινιὸρ) Γιάννη, ρεστάροντας ὅλες

¹⁾ Δικαστήριο ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Ἀρχοντολόγιον τῆς Ζακύνθου, ὅπερ τῇ ἀνοχῇ καὶ θελήσει τῆς Βενετικῆς πολιτείας συνεστήθη ἐκ τῶν πλουσίων καὶ ἰσχυρῶν οἰκογενειῶν, ἐξ ὧν ἐξελέγοντο αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, ἥτοι οἱ σύνδικοι, κήνσορες, ὑγειονόμοι, εἰρηνοδίκαι, ζυγισταὶ κλπ. Τὸ ἀρχοντολόγιον τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐξ 150 εὐγενῶν, ἐξήσκει δὲ πίεσιν καὶ ἐπὶ τῶν δημοτῶν ἔνεκα τῆς ὁποίας ἐγένετο καὶ ἐξέγερσις τῷ 1628 ἥτις εἶναι γνωστὴ ὡς τὸ *Ρεμπελιὸ τῶν Ποπολάρων*. Τοῦτο συνέγραψεν ὁ *Ἀγγελος Σουμάκης* ὑπὸ τὸν τίτλον: *Διήγησις τοῦ ρεμπελιοῦ τῶν Ποπολάρων ἡγουν τοῦ νησιῶν τῆς Ζακύνθου, ὅπου ἔγινεν εἰς τοὺς 1628*. Βλ. Ν. ΒΕΗ, Τὸ μεγάλο ρεμπελιὸ τῆς Σμύρνης, *Μικρασιατικὰ Χρονικὰ* 4 (1948) σ. 412 σημ. 2 ἐνθα καὶ βιβλιογραφία. Ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1712 ἔγινε καὶ Ρεμπελιὸ ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, οἵτινες μέχρι τότε κατοικοῦν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως κυρίως δὲ εἰς τὴν *Strada Pietà* (τὴν ἄλλως *Ὁβρέϊκα Μακελειὰ* - ὁδὸς Φωσκόλου). Μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν ὁμῶς τοῦ ἐσταυρωμένου παιδιοῦ τοῦ Νταβία, περιώρισαν αὐτοὺς δι' ἀποφάσεως ἐντὸς τειχῶν εἰς τὴν συνοικίαν Γέτο. Εἰς τὰς πύλας ἐχάραξαν τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἀγίου Μάρκου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: *In cruce quia crucifixerunt* (οἱ ἐν σταυρῷ σταυρώσαντες σταυρωθήτωσαν). Ἡ κοινότης διὰ ψηφίσματος ἀπηγόρευσεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐξέρχωνται τῶν πυλῶν τοῦ Γέτο ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τῆς Νέας Τρίτης. Γνωστὴ καὶ ἡ φρ. *σὰν Ὁβραία ἀπὸ τὸ Γέτο*. Τοῦτο κατήργησαν οἱ Γάλλοι Δημοκρατικοί, βλ. Ν. ΚΟΝΟΜΟΥ, *Χρονικὰ Ζακύνθου* Δ. ΒΑΡΒΙΑΝΗ, *Ἑπτανησιακὰ φύλλα* 2 (1954) σ. 156 ἐνθα καὶ βιβλιογραφία.

οἱ ρετζίπροκες διαφορὲς τρανσάδες καὶ ἄννουλάδες, τόσον διὰ τὰ περασμένα βιάγ-
για ὥσάν καὶ διὰ τὰ δύο ὕστερα, ἔξεκαθαρίζοντας ὅτι εἰς τὰ χέρια τοῦ αὐτοῦ
μ(ισσέ)ρ Γιάννη δὲν εὑρίσκεται ἄλλο εἰς λογαριασμὸν τοῦ αὐτοῦ μ(ισσέ)ρ Γιώρ-
γου, παρέξ ἓνα δακτυλίδι χρυσό, τὸ ὁποῖο ὑπόσχεται νὰ τοῦ τὸ στρέψη εἰς τέρ-
μινον μῆνα ἓνα, καὶ μὴ δίνοντάς το νὰ τοῦ δίδῃ διὰ πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ τζεκ-
κίνια τρία, χωρὶς λόγου καὶ κρίσεως καὶ ἀπὸ τῆ βάρκα ὅπου καραβοκυρεῖται ὁ
ἄνωθεν πατρὸν Γιάννης εἶναι τὸ κβάρτο μερτικὸ τοῦ αὐτοῦ μ(ισσέ)ρ Γιώργου
μὲ τὸ κβάρτο ὁλωνῶν τῶν ἀρμέτζων ὅπου ἔχει διὰ κόντο τῆς αὐτῆς βαρκός, εἰς
τὴν ὁποίαν ρισερβάρονται νὰ τήνε ξεκάμουν τὴν αὐτὴν βάρκα μὲ τὸ στρίψιμο
τοῦ βιάγγιου, ὅπου μέλλει νὰ κάμῃ εἰς τὴν Μάνην, στέντα ὅπου ἐπαράτησε πάρτε
ἀπὸ τὸ βλησίδι πομένω. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν πέρ πάττο ἐσπρέσσο καὶ ἱναλ-
τεράμπιλε καὶ ὑπόσχονται ρετζίπροκαμέντε μὲ τὰ καλὰ τους διὰ τὸ μαντινιμέντο εἰς
μαρτυρίας, ἔξεκαθαρίζοντας ὅτι ὁ αὐτὸς Γιώργος ἔλαβε τὸ κβάρτο τοῦ βλησιδιοῦ,
ποὺ εἶχε ὁ αὐτὸς Νίκλος εἰς τὴν βάρκα του καὶ κράζεται πλερωμένος, εἰς μαρτυρίας.

† γιάννης φλαμπουριάρης μαρτυρῶ,

† ἀντώνης πετρουλῆς μαρτυρῶ.

69.

Ἑταιρεία τῆς 11 Ἀπριλίου 1710. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:βλ., 8, σ. 164).

† 1710 Ἀπρ(ιλίου) 11. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸ)ρ Προκόπης Νίκλος καὶ μ(ισ-
σέ)ρ Γιωργάκης Βούργαρις ἐσυμφώνησαν μὲ τὴν παροῦσαν κυράτσα Ἀναστα-
σοῦλλα Μεταξοπούλλα¹⁾ καὶ κάνουν τὴν παροῦσαν συντροφίαν καὶ δίνει ἡ αὐτὴ
κυράτσα Ἀναστασοῦλλα πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλον καὶ Βούργαριν δουκάτα εἴκοσι
τέσσερα, Νο 24, καὶ τζεκκίνια χρυσᾶ ρούσπιδα ὀκτώ, Νο 8, καὶ αὐτοὶ ὑπόσχουν-
ται νὰ τὰ ἱνβεστίζουν εἰς τόσο ξίδι καὶ νὰ τὸ πουλοῦν εἰς καιρὸν ὅπου νὰ ἔχουν
πρέτζιο ἄβανταγκιῶζο καὶ ὅ,τι κερδίσουν ἐβγάνοντας πρῶτα τὸ καπιτάλε τῆς ἄνω-
θεν Μεταξοπούλλας, τὸ διάφορον ὅπου θέλουν κάμει νὰ μοιράζουν ἀντάμα εἰς
τρία μερτικά, τὸ κάθε μέρος ἓνα μερτικόν, ὑπόσχοντας τὰ καλὰ τους ὡς ἄνωθεν
Νίκλος καὶ Βούργαρις ὁμοίως καὶ ἱνσόλιδουμ διὰ τὸ ἀδεπιμέντο ὡς ἄνωθεν.
Καὶ περιπλέον ὑποτεκάβο τὸ ξίδι πρὸς τὴν ἄνωθεν Μεταξοπούλλα διὰ τὴν ἄνω-
θεν σοῦμμα τὰ δουκάτα, Νο 24, εἰς μαρτυρίας

† σταματέλος κουτουβαλῆς²⁾ μαρτυρῶ

† πιέρος βούργαρις ὑπογράφω διὰ τὸν πατέρα μου

† προκόπης νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

¹⁾ Ἐκ τῆς οἰκογ. Μεταξᾶ ἥτις εὑρίσκεται ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1572.

²⁾ Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης, κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου τῆς Ζακύνθου (1571) διε-

